YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

25 päivänä lokakuuta 2007 *

Asiassa C-427/05,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Commissione tributaria regionale di Genova (Italia) on esittänyt 31.1.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 1.12.2005, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Agenzia delle Entrate – Ufficio di Genova 1

vastaan

Porto Antico di Genova SpA,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit G. Arestis (esittelevä tuomari), R. Silva de Lapuerta, E. Juhász ja J. Malenovský,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

julkisasiamies: J. Mazák,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.2.2007 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Porto Antico di Genova SpA, edustajanaan avvocato I. Vigliotti,

– Italian hallitus, asiamiehenään I. M. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato M. Massella Ducci Teri,

– Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues ja J.-C. Gracia,

– Irlanti, asiamiehinään D. O'Hagan ja N. O'Hanlon, avustajanaan A. Aston, SC,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään H. G. Sevenster ja P. van Ginneken,

– Ruotsin hallitus, asiamiehenään A. Kruse,

– Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään C. White, avustajanaan barrister J. Stratford,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään E. Traversa ja L. Flynn, avustajanaan avvocato A. Colabianchi,

kuultuaan julkisasiamiehen 8.5.2007 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19.12.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2082/93 (EYVL L 193, s. 20; jäljempänä asetus N:o 4253/88), 21 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty oikeudenkäynnissä, jossa asianosaisina ovat vastakkain Agenzia delle Entrate – Ufficio di Genova 1 (Verotoimisto Genova 1, jäljempänä Agenzia) ja Porto Antico di Genova SpA -yhtiö (jäljempänä Porto Antico) ja jossa on kyse Porto Anticon tekemän, sen oikeushenkilöiden tuloverona ja tuotantotoiminnasta perittävänä alueellisena verona vuonna 2000 maksamien summien palauttamista koskevan hakemuksen hylkäämisestä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

3 Asetuksen N:o 4253/88 21 artiklan, jonka otsikkona oli "Maksut", 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettiin seuraavaa:

"Maksut on suoritettava lopullisille edunsaajille ilman sellaisia vähennyksiä tai pidätyksiä, jotka saattavat vähentää sen taloudellisen tuen määrää, johon kyseisillä edunsaajilla on oikeus."

Kansallinen lainsäädäntö

4 Tasavallan presidentin asetuksen nro 917, joka on annettu 22.12.1986 (GURI, Supplemento ordinario nro 302, 31.12.1986; jäljempänä presidentin asetus nro 917/86), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa, 55 §:n 3 momentissa säädettiin seuraavaa:

"Ylimääräisinä tuloina pidetään myös [seuraavia]:

a) – –

b) käteisenä tai luontoissuorituksena saatu tulo, joka on myönnetty tukena tai lahjoituksena, lukuun ottamatta 53 §:n 1 momentin e ja f kohdassa tarkoitettuja avustuksia ja vähennyskelpoisten varojen hankintaan annettuja avustuksia riippumatta käytetystä rahoitustavasta. Tällaiset tulot luetaan ansioiksi joko sille verovuodelle, jona ne saadaan, tai tasaerinä tästä verovuodesta alkaen useammalle verovuodelle, mutta ei enää neljännen sen jälkeisen vuoden jälkeen. – –"

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

5 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että oikeushenkilöiden tuloveron ja tuotantotoiminnasta perittävän alueellisen veron osalta Porto Antico on presidentin asetuksen N:o 917/86 55 §:n 3 momentin b kohdan mukaisesti ilmoittanut vuoden 2000 veroilmoituksessaan yhteisön ja Ligurian alueen rakennerahastoista ohjelmakauden 1994–1999 aikana saamansa tuet.

6 Koska Porto Antico katsoi, että se oli tehnyt virheen ottaessaan mainitut tuet huomioon laskiessaan vuoden 2000 verotettavaa tuloa, tämä yhtiö teki Agenziaan oikaisuvaatimuksen, jolla se vaati niiden summien palauttamista, jotka se oli mielestään maksanut tarpeettomasti. Tässä oikaisuvaatimuksessa se väitti, että

presidentin asetuksen nro 917/86 55 §:n 3 momentin b kohta oli asetuksen N:o 4253/88 21 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan säännösten vastainen.

7 Koska Agenzia oli passiivinen, mikä merkitsi Porto Anticon oikaisuvaatimuksen implisiittistä hylkäämistä, Porto Antico nosti kanteen Commissione tributaria provinciale di Genovassa, joka hyväksyi kanteen 10.4.2003 antamallaan tuomiolla ja määräsi, että tämän yhtiön tarpeettomasti maksamat summat oli palautettava sille.

8 Agenzia valitti mainitusta tuomiosta 10.3.2004 Commissione tributaria regionale di Genovaan. Mainittu tuomioistuin pohti presidentin asetuksen nro 917/86 55 §:n 3 momentin b kohdan yhteensoveltuvuutta asetuksen N:o 4253/88 kanssa ja katsoi, että on tarpeen lykätä asian ratkaisemista ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko asetuksen N:o [4253/88] 21 artiklan 3 kohdan [toisen alakohdan] – – kanssa yhteensoveltuva [presidentin asetuksen nro 917/86] 55 § (sellaisena kuin se oli vuonna 2000), jonka mukaan määritettäessä verotettavaa tuloa on otettava huomioon yhteisöltä saadut tuet?

2) Mikäli säännöksen todetaan olevan tällä tavoin yhteensoveltumaton, koskeeko tämä vain yhteisön elinten myöntämiä ja maksettavia tukia vai myös niitä kansallisten elinten maksamia tukia, joista määrätään yhtenäisessä ohjelma-asiakirjassa?"

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

9 Ensimmäisellä kysymyksellään ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin tiedustelee ennen kaikkea, onko asetuksen N:o 4253/88 21 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa tulkittava siten, että se on esteenä presidentin asetuksen nro 917/86 55 §:n 3 momentin b kohdan kaltaiselle kansalliselle verolainsäädännölle, jolla yhteisön rakennerahastoista maksetut tuet otetaan huomioon määritettäessä verotettavaa tuloa.

10 Aluksi on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka välitön verotus kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, jäsenvaltioiden on tätä toimivaltaansa käyttäessään kuitenkin noudatettava yhteisön oikeutta (asia C-80/94, Wielockx, tuomio 11.8.1995, Kok. 1995, s. I-2493, 16 kohta ja asia C-319/02, Manninen, tuomio 7.9.2004, Kok. 2004, s. I-7477, 19 kohta). Erityisesti on todettava, että kansallisella lainsäädännöllä ei saa haitata asetuksella N:o 4253/88 käyttöön otetun menetelmän toimintaa (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 36/80 ja 71/80, Irish Creamery Milk Suppliers Association ym., tuomio 10.3.1981, Kok. 1980, s. 735, Kok. Ep. VI, s. 29, 15 kohta).

11 Tältä osin mainitun asetuksen 21 artiklan 3 kohdan toisesta alakohdasta ilmenee selvästi, että "maksut on suoritettava lopullisille edunsaajille ilman sellaisia vähennyksiä tai pidätyksiä, jotka saattavat vähentää sen taloudellisen tuen määrää, johon kyseisillä edunsaajilla on oikeus".

12 Mainitun säännöksen sanamuodosta käy selvästi ilmi, että siinä kielletään vähennykset tuista, jotka rakennerahastoista myönnetään edunsaajille. On todettava, että tällä samalla sanamuodolla ei suljeta pois sitä, että tuloja, joihin nämä tuet kuuluvat presidentin asetuksen nro 917/86 perusteella, voitaisiin verottaa.

13 On todettava, että yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun asetuksen N:o 4253/88 21 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan tulkinnasta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosastosta tukena maksettujen summien yhteydessä. Se on näet katsonut, että tässä säännöksessä tarkoitettua kieltoa tehdä vähennyksiä ei voida tulkita pelkästään muodollisesti siten, että se koskisi ainoastaan tukien suorittamishetkellä tehtäviä vähennyksiä, ja näin ollen vähennysten tekemistä koskevan kiellon on välttämättä katsottava koskevan kaikkia suoritettaviin summiin välittömästi ja erottamattomasti liittyviä maksuja (ks. asia C-84/04, komissio v. Portugali, tuomio 5.10.2006, Kok. 2006, s. I-9843, 35 kohta).

14 Tästä seuraa, että jotta voitaisiin määrittää, onko asetuksen N:o 4253/88 21 artiklan 3 kohdan toinen alakohta esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle lainsäädännölle, on tutkittava, liittyykö presidentin asetuksessa nro 917/86 säädetty vero suoraan ja erottamattomasti rakennerahaston myöntämien tukien maksamiseen.

15 Esillä olevassa asiassa, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 28 kohdassa todennut, Porto Anticon saamien yhteisön tukien summa on osa tämä yhtiön varoista, ja se otetaan, mahdollisesti yhdessä muiden tulojen kanssa, huomioon määritettäessä yhtiön tuloveroa ja sitä verotetaan siten presidentin asetuksella käyttöön otetun yleisen järjestelmän mukaisesti samalla tavalla kuin Porto Anticon muitakin tuloja.

16 On todettava, että presidentin asetuksessa nro 917/86 säädetty vero ei riipu Porto Anticolle maksettujen yhteisön tukien olemassaolosta. Mainittu vero ei vastaa veroa, joka liittyy erityisesti taloudelliseen tukeen, jota tämä yhtiö on saanut, vaan sitä kannetaan erotuksetta kaikista tämän yhtiön tuloista.

17 Näin ollen ei voida väittää, että pääasiassa kyseessä oleva vero, sellaisena kuin siitä säädetään mainitussa presidentin asetuksessa, olisi asetuksen N:o 4253/88 21 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu vähennys tai pidätys, jolla pienennetään yhteisön rakennerahastojen maksamia summia ja joka liittyy suoraan ja erottamattomasti niihin, vaikka onkin mahdollista, että kuten Porto Antico esittää, määrittää täsmällisesti näitä summia rasittavan kansallisen veron määrä.

18 Tästä seuraa, että presidentin asetuksessa nro 917/86 säädetystä verosta johtuvien kaltaisilla vähennyksillä tai pidätyksillä, joiden vaikutuksena on tuensaajan saamien yhteisön tukien pieneneminen mutta joilla ei ole suoraa ja erottamatonta yhteyttä näihin tukiin, ei haitata asetuksella N:o 4253/88 käyttöön otetun menetelmän soveltamista, ja näin ollen asetus ei ole esteenä tällaisten vähennysten tai pidätysten toteuttamiselle.

19 Muutoin on lisättävä, että päinvastoin kuin Porto Antico väittää, rakennerahaston edunsaajien välisten erojen, jotka johtuvat siitä, että yhteisön tukia verotetaan jäsenvaltioissa eri verokannoilla, ei voida katsoa olevan yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisia; tällä periaatteella edellytetään, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavoin, ellei tällainen kohtelu ole objektiivisesti perusteltua (ks. mm. asia C-189/01, Jippes ym., tuomio 12.7.2001, Kok. 2001, s. I-5689, 129 kohta ja asia C-479/04, Laserdisken, tuomio 12.9.2006, Kok. 2006, s. I-8089, 68 kohta).

20 Jotta tämä olisi asianlaita, yhteisön tukien saajien olisi oltava toisiinsa rinnastettavia tapauksia. Asia ei kuitenkaan ole näin, koska edunsaajat saavat tällaisia tukia kunkin jäsenvaltion omassa taloudellis-sosiaalisessa tilanteessa ja koska siitä syystä, että verotettavan tulon määrittämistä ei ole yhdenmukaistettu yhteisön tasolla, jäsenvaltioiden lainsäädännössä on tällä alalla objektiivisia eroja, jotka siten aiheuttavat väistämättä tällaisia eroja mainittujen tuensaajien välille.

21 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 4253/88 21 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä presidentin asetuksen nro 917/86 55 §:n 3 momentin b kohdan kaltaiselle kansalliselle verolainsäädännölle, jonka mukaan yhteisön rakennerahastoista saadut tuet otetaan huomioon määritettäessä verotettavaa tuloa.

Toinen kysymys

22 Kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen esittämään toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

23 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja

muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19.12.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88, sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2082/93, 21 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä 22.12.1986 annetun presidentin asetuksen nro 917 55 §:n 3 momentin b kohdan kaltaiselle kansalliselle verolainsäädännölle, jonka mukaan yhteisön rakennerahastoista saadut tuet otetaan huomioon määritettäessä verotettavaa tuloa.

Allekirjoitukset